

[Krag.]

her træffes Foranstaltninger, og jeg henstiller derfor saa indtrængende, som jeg formaar det, til den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal maatte blive optaget til snarlig Løsning.

Det gjorde mig ondt at høre, at den højtærede Kirkeminister stillede sig saa afvisende overfor de omfattende Reparationsarbejder, som det er nødvendigt at udføre ved Lemvig Kirke. Denne gamle Kirke trænger i allerhøjeste Grad til at løftes og undermures. Gulvet i Kirken maa nærmest opfattes som et Kældergulv. Selve Kirkehuset er fyldt med Svamp, hvad der foranlediger baade ilde Lugt og aarligt tilbagevendende store Bekostninger. Det Undermursarbejde, her er Tale om, vil ganske vist koste et ikke helt ubetydeligt Beløb — jeg husker ikke, om det er omkring 150 000 Kr. —, men det væsentligste af dette Beløb er jo Arbejds lønninger, og jeg mener derfor, at det er et af de Arbejder, som man af Hensyn til Beskæftigelsesvanskelighederne for Tiden burde tage op, og det saa meget mere, som, saa vidt jeg ved, dette Arbejde ikke vil foranledige direkte Udgifter af Statskassen. Det er saa meget mere ønskeligt, at dette Arbejde maatte blive sat i Gang, som den lille Limfjordsby Lemvig hjem søges forholdsvis stærkt af Arbejdsløshed, ikke mindst som Følge af, at hele Fiskeriet og Fiskeriomsætningsinstallationerne, som tidligere var beliggende i Lemvig, er flyttet til Thyborøn, medens mange af de Mennesker, som var knyttet til dette Arbejde, er blevet tilbage i Byen og nu gaar rundt dør som arbejdsløse. Jeg tillader mig at rette disse Henstillinger henholdsvis til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og den højtærede Kirkeminister, idet jeg meget henstiller til den sidste, at han vil revidere sine Anskuelser med Hensyn til dette Reparationsarbejde.

De Arbejdsvilkaar, som i disse Dage bydes Rigsdagens Medlemmer, har ikke, tør jeg nok sige, vakt idel Tilfredshed, undtagen naturligvis paa Regeringsbænkene, sandsynligvis ogsaa paa Regeringspartiernes Pladser, hvor jeg jo forstaaer, at man for Tiden laver Talestrejke, naar bortses fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. I øvrigt sidder de Herrer jo tavse som Graven, som Sfinkser, opfyldt af selvfølgelig

uudgrundelig, ufattelig Visdom, som blot forholdes os —, som ikke finder Udtryk. Det kunde naturligvis ikke falde mig ind at kritisere Ledelsen af dette høje Ting her fra denne Plads; det vilde jo ogsaa være urimeligt overfor den elskværdige Formand, paa hvem jeg ingenlunde lægger Ansvar for det, som er sket hidtil, og som begynder med, at samtlige Finanslovsordførere kommer til at tale paa samme Dag, paa Forhandlingernes første Dag, samme Dag, paa hvilken Valutaloven har været til anden og tredje Behandling med den Følge, at Referentarbejdet langt overstiger Logens Kræfter, og at Udtalelserne her ikke naar ud til Befolkningen, fordi Bladene af Pladshensyn ikke kan tage Referatet, medens Ministerdagen, Dagen efter, gøres ganske kort, saa at Pladshensyn ikke lægger Hindringer i Vejen for de ministerielle Guldkorns Udbredelse gennem Bladenes Spalter. Jeg lægger ikke Ansvar hos Formanden, jeg ved godt, at det findes et andet Sted, men jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at minde om talrige Udtalelser, som i de svundne Aar fra socialdemokratiske Rækker er fremsat med Beklagelse over, at der ikke blev givet længere Tid til de Herrens politiske mere eller mindre saglige Udviklinger, end der den Gang kunde gives dem, for det var paa det Tidspunkt, da Talelysten stod i omvendt Forhold til den, der demonstreres i disse Dage. Jeg vil gerne citere nogle Ord af et af de fremtrædende socialdemokratiske Medlemmer, som i svundne Dage sad i dette Ting, nu afdøde Sundbo, som den 15. Oktober 1925 indledede sit Foredrag her i Tinget i Anledning af, at Tingets Mødetid var forøget fra Kl. 4 til Kl. 5 — Udtalelsen findes Sp. 199—200 i Folketingstidende for 1921—22. Hr. Sundbo erklærede:

„Det er ikke særlig behageligt at skulle tage Ordet paa denne Tid af Dagen“. Det er det for saa vidt heller ikke i dette Øjeblik, men man maa jo bøje sig for Overmagten. Hr. Sundbo fortsætter med, at det er mærkeligt, at Møderne skal trække ud til efter Kl. 4, og han betegner det som overordentlig uheldigt, at der skal fortsættes til Kl. 5 (Justitsministeren [Zahle]: Hvorfor i Alverden staaer De saa og snakker saa sent?) . . . Ja, den højtærede Justitsminister kommer jeg ikke til